

DECLAMATIO

rari. Qui non solum mortalis adhuc, ac per
 peccionis particeps existens, passus est cōtami
 natis sese impiorum manibus attrectari: sed
 etiam immortalitate donatus, summa gloria
 & honoribus amplissimis decoratus, cœli ter
 raq; imperio potitus: non grauate sese in os ho
 minum inserendum, atq; postremo vescendū
 prebet. Quæ nam est tibi o christe hominum
 Angelorūq; procreator, & orbis effector: cū
 homine vilissimo amoris tanta cōiunctio? quæ
 tanta familiaritas & necessitudo? Non satis
 habuisti, humanam naturam, humilē illā qui
 dem & abiectā, ad diuinā hypostasim tuam
 adiungere: nisi hominē ita tecū coniungeres
 ut vnum plane cum eo corpus, vnumq; spiri
 tum efficeres: illeq; non iam sua sed tua vita
 viueret? Illudq;, quasi suo iure, quod est ab
 Apostolo tuo dictum, usurparet: vivo ego
 sed non ego: viuit autem in me Christus?
 o inexplicabile diuinæ misericordiæ, charita
 tis, & beneficentiæ sacramentum. Hæc o sa
 cra deoq; deuota concio noctes ac dies animo

IN COENA DOMINI F. CLVI.

agitemus, tantã aduersus homines diuini nũ
 minis charitatem, tamq; largã beneficentiã
 animis nunquam excidere. (Nisi omnium in
 gratissimi esse volumus) aut effluere patia-
 mur. Nam quo ampliora maioraq; sunt hæc
 in nos a Deo collata beneficia, eo maius ac de-
 testabilius ingrati animi crimen, notamq;
 subibimus: si ipsorum memoriam deposueri-
 mus. Eluamus præterea animi sordes, vi-
 taq; innocentiam & integritatem, summa
 contentione tueri, ac conseruare studeamus.
 Aequum. n. est, vt qui sanctissimum illud at
 q; inuolatum Christi corpus manibus tan-
 gunt, atq; indies singulos, vel certe statis qui-
 busdam certisq; diebus, edunt: sanctissimã
 etiam, purissimam, integerrimamq; vitam
 agant. Absit precor a nobis atrox illud flagi-
 tium, immane scelus, quod suscipiunt ij qui
 scelere aliquo contaminati ad sacrum hoc au-
 gustissimum faciendum, hostiamq; illam
 diuinam vescendam accedunt. His siqui-
 dem cœlestis hæc pastio non salutem & opem
 sed

DECLAMATIO

sed pestem potius ac perniciem affert: non im-
 mortalē ipsis vitā donat, sed contra dignos ef-
 ficat, qui interitu afficiantur, mulctēturq; se-
 piterno. Quare ne & nos ex vita mortē, &
 ex animorum medicina inualetudinē, et a gri-
 tudinem animi reportemus: neue rei de corpo-
 re Christi arroganter, impudenterq; percepto
 efficiamur: danda nobis diligentissime opera
 est, ut ad mensam ac coenā domini nobis pau-
 peribus & humilibus singulari munificentia
 & splendore preparatā, cum excellentē vitæ
 sanctimoniā, tum maximā animi demissionē
 summāq; reuerentiā afferamus. Quorū al-
 terum, conquirendis, perscrutandisq; peccatis
 deplorandis etiam, sacerdotiq; secreto indican-
 dis: alterum uero regia Christi maiestate cō-
 sideranda consequemur. Quis.n. non ingēti
 timore afficiatur? non singulari pietate & re-
 uerentia hoc diuinum sacramentū prosequa-
 tur? cum secum expenderit: eum, qui sub for-
 mis illis sub aspectum subiectis ceu quibusdam
 operculis, contegitur: esse vniuersitatis moli-
 torē

IN COENA DOMINI. Fo. C. LVII

rorem, summū illū quidē immensū, potentis-
 simū, atq; sapientissimū: cui omnes creaturæ
 parent, cuius in conspectu ac præsentia angelo-
 rū mentes contremiscunt, conseruatorē præte-
 rea hominū ac iudicē seuerissimū? Valet etiā
 ad salutarē sacrosanctæ Hostiæ perceptionē,
 et ad adhibendos aīo ad Christū diligendū et co-
 lendū stimulos: cruciatuum eorū, quos nostra
 causa lubenti & elato animo pertulit, & susti-
 nuit, diligens recordatio. Est enim diuinū hoc
 sacrum, ad excitandā perpeffionis Christi me-
 moriā, potissimum diuina sapientia ac clemen-
 tia institutum. Id quod idē Christus declara-
 uit: cum Apostolis imperauit, vt quoties hoc
 diuinū sacrum obirent atq; conficerēt, toties
 suæ erga homines charitatis & beneficentiæ,
 et acerbissimæ mortis memoriā renouarent.
 Hoc inquit: facite ad mei aduersum vos amo-
 ris cōmemorationē. Quare et nos si Christi
 mandato obtemperare volumus; (velle certe
 debemus) ad hoc sacrum faciendum adituri:
 eius omnes acerbitates, cruciatus, & angores
x memo

DE CLAMATIO

memoria repetamus, easq; acerbissimoluctu,
 ac profusis lachrymis prosequamur. Ecquis
 est adeo stupidus, qui ad afflictionis Christi
 memoriã animũ reuocans, non cõmoueat,ur,
 ac lachrymarum vim profundat? Quis . n.
 tenere lachrymas possit, cũ statuat ãre oculos
 deũ suũ a nefarijs ac flagitiosis hominibus tã
 male habitũ: vinculis constrictũ, trusum, ac
 raptũ ad supplicium: colaphis grauiter cõesũ
 verberibus excruciatum, innumeris iniurijs
 ac contumelijs affectum, cruci per summam
 immanitatẽ affixũ: vulneribus confectũ, ac
 postremo acerbissima & crudelissima morte
 e medio sublatum? Hęc igitur ad sacrosanc
 tam aram adituri nobiscum meditemur: quo
 & Christi liberatoris nostri amore incenda
 mur, & pane illo cœlesti, perinde ac decet, ves
 camur: dignosq; nos præbeamus, qui sempiter
 no cum Christo euo in cœlitum domicilio fru
 amur. Etenim dominus Iesus christus ijs, qui
 se pie ac sancte in vita coluissent, & admira
 bilis huius hostiæ participes effecti essent: vitã
 beatã

IN COENA DOMINI Fo. CLV III

beatā ac sempiternū eum est pollicitus: eiusq;
 rei obsidē, sacrosanctā hanc hostiā esse voluit.
 Nam quis obsecro in dubiū vocauerit, se posse
 florentissimo illo ac beatissimo christi regno
 potiri, eiusq; presentia aliquādo frui, quotā fa-
 miliariter fruitur, etiā in exilio manēs? O igitur
 fratres Christo deuotissimi letitia & gau-
 die exultemus, quippe quibus Christus profec-
 turus in cœlū, corpus suū tectum, & opertū re-
 liquerit, clarissimū, ac grauissimum sui erga
 nos amoris monumentū: ac certissimum vitæ
 æternæ pignus. Hoc interim dum in vita su-
 mus fruamur: donec tandem in cœlitum se-
 des traducti, sponsū christum, non iam oper-
 tum & integumentis inuolutum sed propalā
 & in conspectu positum conspiciamus: atq;
 indissolubili cum eo amoris nexu coniuncti,
 diuq; optatis amplexibus potiti, vitam beatā
 florentē, tranquillā, sempiternis seculorū æta-
 tibus degamus. Sed de his satis fortasse mul-
 ta. Reliqua persequamur. Instituto igitur
 a christo confectoq; admirabili illo diuinoq; sa-
 xii cro cœles

coelestiq; illo cibo discipulorū animis pastis, dei
 q; studio & amore inflā matis, cōcionē deinde
 excellentissimā habuit: qua discipulos cum ad
 amicitia, animorū voluntatumq; consensio
 nē, perpetuo conseruandā charitatisq; mutue
 officia colenda, ad despiciendas res humanas,
 & inuictum, elatumq; animum in rebus ad
 uersis ac tēporibus difficilimis præstandum, a
 mantissime est cohortatus: tum de rebus diui
 uis ac coelestibus docuit: & erudit. Verū quo
 niā angustis tēporis prohibemur, quominus
 omnes huiusce diuine cōcionis partes persequa
 mur: ea tantum edisseremus, quæ nobis de mu
 tua charitate, a Christo opt. Max. mā data ac
 præcepta sunt. Volens igitur Christus potissi
 ma pie, christianæq; philosophiæ conuenienter
 viuendi præcepta discipulis tradere: eaq; in ip
 sorum animis altius infigere: à charitate om
 nium virtutum præstantissima exorsus, sic
 ait. Mandatum nouum mando vobis, vt dili
 gatis inuicem: sicut dilexi uos, in hoc cognoscēt
 omnes, quia discipuli mei estis: si dilectionē mu

tuã habueritis. O præceptum ac mandatum
 suauissimum, o testamētum nulla unquã obli
 uione ex animis nostris delendum. Hoc, inquit
 dominus Iesus, mando vobis: hoc præcipio ac
 præscribo, vt vos mutuo amore cõplectamini
 ac amore non quouis: sed sanctissimo, vereq;
 christiano, quo scilicet ego vos sũ prosecutus.
 At quonã modo o optime ac clementis. Iesu, ip
 se dilexisti nos: certe hoc significare ac decla
 rare his verbis voluisti, vt quẽadmodum ipse,
 hominum genus perditum miseratus: eiusq;
 liberandi ac conseruandi studio, ac cupiditate
 inflãmatu, e cœlo in terras descendisti, innu
 meras acerbitates pertulisti, ad extremum sã
 guinem vitamq; profudisti: ita et nos internos
 amemus, vt non solum fratrum, si qua eos ca
 lamitas oppresserit, misericordia commouea
 mur: sed opem etiã illis ac subsidium, si id com
 mode facere possumus, afferamus: vitam præ
 terea, si opus fuerit, ipsorum causa amittere
 non dubitemus. Ecquid mirum si nos, vt fra
 trum fortunis, dignitati ac saluti sit consultũ

ac prospectū, laborē aliquē suscipiamus: aut
 discrimen adeamus: si christus Deus noster,
 quoniam e Tyrannide, ac seruitute durissima
 diaboli in libertatē vindicaret: non grauate in
 turbulentissimos sese fluctus, in ingentes dimi-
 dimicationes, in acerbissimos cruciatus, atq;
 postremo in mortē dedit? Non est seruus hero
 ac domino suo superior, neq; legatus præstanti-
 or est eo, a quo missus est cū mādatis. Hoc au-
 tē vel maxime apparebit, et extabit nos christi
 disciplina ac doctrina esse tributōs: si inter nos di-
 legerimus. Quare si christi discipuli esse,
 et haberi volumus: hoc officiū, et charitatis præ-
 ceptū studiosissime colamus, mutuisq; nos offi-
 cijs mutuq; amore prosequamur. Ab illa uero
 amicitia, ac cōiunctione inter nos, valde abhor-
 reamus: quæ prosperis, & ad voluntatē flu-
 ētib; rebus cōseruatur atq; retinetur, aduer-
 sis vero ac tristibus, amici opem ac præsidium
 postulantibus, facile distrahitur. Etenim huius
 modi consociatio, non hominū illa quidem est
 sed bestiarū: quæ omnia voluptate, libidine, et
 vtili;

Utilitate metiuntur. Adhæc nostras iniurias
 ijs, a quibus læsi sumus, facile cõcedamus. Ah
 malũ, Christus suas iniurias non est persecu-
 tus: tu vero, homuncio, tanta eris insolentia
 & superbia, ut tuas audeas persequi? Christũ
 vel innumerabiles iniuriæ, ab eo quod ceperat
 nos redimendi, ac liberandi consilio abducere
 ac deterrere non potuerunt: tu vero vel leuissi-
 ma iniuria laceffitus, exardesces ira, & conti-
 nuo amicitia nunciũ remittes? Quare o fra-
 tres si christiani nominis dignitatem tueri, si
 christi mandato parere volumus: siquid in nos
 frater admiserit, facile ei cõdonemus: si prolap-
 sus fuerit, manum illi, qua subnixus surgat, a
 mãter porrigamus: si in virtutis ac pietatis
 studio profecerit, illi amicisime gratulemur,
 sic. n. agẽtes, cũ nomini christiano, quod geri-
 mus, respondebimus: tum dignos nos præbebi-
 mus, qui sēpiternũ euũ cũ Christo, ac beatis om-
 nibus agamus. DIXI.

INDEX OMNIVM QVAE HOC
libro continentur.

- I**NCIT Amenti amoris erga deū prima
pars de peccatis ac flagitijs respuēdis.
Quantopere peccatum deo displiceat, consy.
fo. i.
Quantā is qui scelus aliquod suscipit deo iniuriam faciat, consy. ii. fo. iiij.
Quam sit in Christum ingratus: qui ijs se flagitijs contaminat: quæ ille morte acerbissima expiavit, consy. iii. fo. vii.
Quam dedebeat dei filium sceleris susceptio. consy. iiii fo. x.
Diuini numinis gloriae nefarijs flagitijs labem inferri. consy. v. fo. xi.
Non esse in hominis potestate peccati se vinculo exoluere. consy. vi. fo. xii.
Non facile expiari admissum scelus. consy. vii. fo. xiii.
Quantum homo ex peccato detrimēti capiat consy. viii. fo. xiiii.

Quam

Quam graues sint flagitijs diuina seueritate
pœnæ constitutæ. consy. ix. fo. xv.

INCITAMENTI amoris erga deum se
cunda pars de ijs quæ pertinent ad vitæ cõ
tempnionem atq; despicientiam.

Non esse in diuitijs vitã beatam constitutam.
consy. i. fo. xxi

In honoribus vitã beatam nequaquam esse po
sitam. consy. ii. fo. xxv,

Voluptates corporis nequaquam homini ad ius
cunde beateq; viuendum conducere. consy.
iii. fo. xxviii.

Quam sint res humane fluxæ ac caducæ.
consy. iiii. fo. xxx.

Vitam hominum multis esse periculis propo
sitam. consy. v. fo. xxxii.

INCITAMENTI amoris erga deum. iiii.
pars de inflãmendo animo ad cœlestium
cupiditatem.

De cõtẽplatione diuinitatis. cõsy. i. fo. xxxvii

Quibus copys affluant ii, quidco in cœlo fruũ
tur. consy. ii. fo. xxxviii.

INDEX.

- Amplissimis honoribus decorari, afficiq; electos. consy. iiii. fo. xxxix.*
De gloria, celebritateq; sanctorum. consy. iiii. fo. xxxix.
De piorum in cælo voluptate: ac iucunditate incredibili. consy. v. fo. xxxxi.
De virginis dei paræ aspectu iucundissimo. cōsy. vi. fo. xxxxiii.
De beatorum spirituũ conspectu omnis iucunditatis plenissimo. consy. vii. fo. xliiii.
De beatorum cœtu iucundissimo. consy. viii. fo. xxxxv.
De beatorũ hominum sũma scientia. consy. ix. fo. xxxxv.
Cœlites incredibilicantum suauitate deliniri consy. ix. fo. xxxxvi.
De cœli Empyreis pulchritudine, splendore, & amœnitate. consy. x. fo. xxxxvii.
De immensa sanctorũ felicitate. cō. xi. f. xl viii
Ex christi ac sanctorum hominum acerbitatibus colligi cœlestis vitæ felicitatem. consy. xij. fo. li.

INDEX. Fo.C. LXII

- NC**Itamenti amoris erga deum pars. iiii.
 de priuatis: ac generalibus dei benefici. f. lxiiii.
 De priuatis dei oꝛt. Max. erga quemq; hēmi
 num benefici, s, consyderationes. x.
 De generalibus dei beneficij. fo. lxv.
 De orbis, rerumq; molitione, administratione
 & conseruatione. consy. i. fo. lxv.
 De angelorum custodia, & obsequio. consy.
 ii. fo. lxvii.
 De redemptionis ac liberationis hominum in
 genti beneficio. consy. iiii. fo. lxviii.
 De sacræ hostiæ ineffabili, inexplicabiliq; dono
 consy. iiii. fo. lxx.
INCItamenti amoris erga deum pars. v. de
 diligendo ac venerando deo.
 De diuina vi. potestate, ac veneranda nimiū
 maiestate. consy. i. fo. lxxvi.
 De diuina bonitate & beneficentia. consy. ii.
 fo. lxxviii.
 De diuina erga homines beneuolentia & cha
 ritate. consy. iiii. fo. lxxxvi. (iiii. fo. lxxxv.
 De diuina misericordia & clementia. consy.

NIDEX.

De diuina iustitia, & aequitate. consy. v. fo. lxx
xxviii.

De incōprehensa dei scientia. cons. vi. fo. xcii

De diuina beatitudine, suauitate, ac pulchritu
dine. consy. vii. fo. lxxxxvii.

INDEX precationum.

Precatio hominis vitæ errata acerbissime de
plorantis. fo. xviii.

Precatio hominis ardenti cœlestis vitæ desyde
rio flagrantis. fo. liii.

Precatio cōplectens gratiarum actionem pro
beneficiis diuinitus acceptis. fo. lxxii.

Precatio ad postulandam mutui amoris cum
deo coniunctionem. fo. cii.

Gratiarum actio. seu potius totius vitæ Chris
ti domini nostri ad formā gratiarū actio
nis accomodata narratio. fo. c. vi.

Dominicæ precationis paraphrastica explana
tio. fo. cxxxvi

De sacrosācta Eucharistia declamatio. fo. cxl

Quamuis in eo multum operæ, studiūq; po
suimus Christiane lector, ut hic liber,
quem

IN COENA DOMINI F. CLXIII

quem ad inflammãdos diuini numinis studio
animos hominum conscripsimus & edidimus
quam emendatissimus in manus hominum ve
niret, multa nos tamen diũ cursim exẽplaria
ad nos delata (distinẽmur .n. quotidianarum
prælectionum occupationibus) emendaremus:
fugerũt, quæ post dũ attentius legeremus, ani
maduertimus. Quocirca faciẽdũ mihi esse
ptauit: ut de insignioribus erratis admonerẽ
ijs .ss. quæ intelligentiã remorari tãtillum
possent, coetera vero leuiora nobis pro tua hu
manitate, lubenter condonabis.

Fo. ix. p. ii. lin. xii. pro quod lege quid.

fo. xi. p. ii. lin. ii. pro tui lege sui, & versu .iii.
pro dedecores, lege dedecoret.

fo. xx. p. i. ver. xxxi. pro tolerabilis, lege tolleba
ris.

fo. xxvi. p. ii. li. iiii. pro solitudinibus lege soli
cudinibus.

fo. xxxvi. p. ii. l. xx. pro fueris lege frueris.

fo. xxxix. p. ii. li. x vii. pro cōcesu: le. cōsesu.
fo. xlv. p. ii. l. xv. pro numen. lege numne.
fo. xciii. p. ii. lin. xii. lege. vt & vitam ipsa.
fo. lxxxviii. p. i. lin. i. leg. summaetiam in se
nitaq;
fo. lxxvi. p. ii. lin. xviii. adiunge, eripiat atq;
subducatur, sed contra, & expunge: eaq;
fo. lxix. p. i. lin. xvii. pro naram: lege natura.
fo. cxxxv. p. i. l. iii. leg. contentione.
fo. cxxxviii. p. i. l. vltima pro quod lege qui.
fo. cxxxvii. p. ii. li. viii. pro deuinxiisset.
lege deuinxisset.

Scilicet laus de

EXCVSSVM CONIM

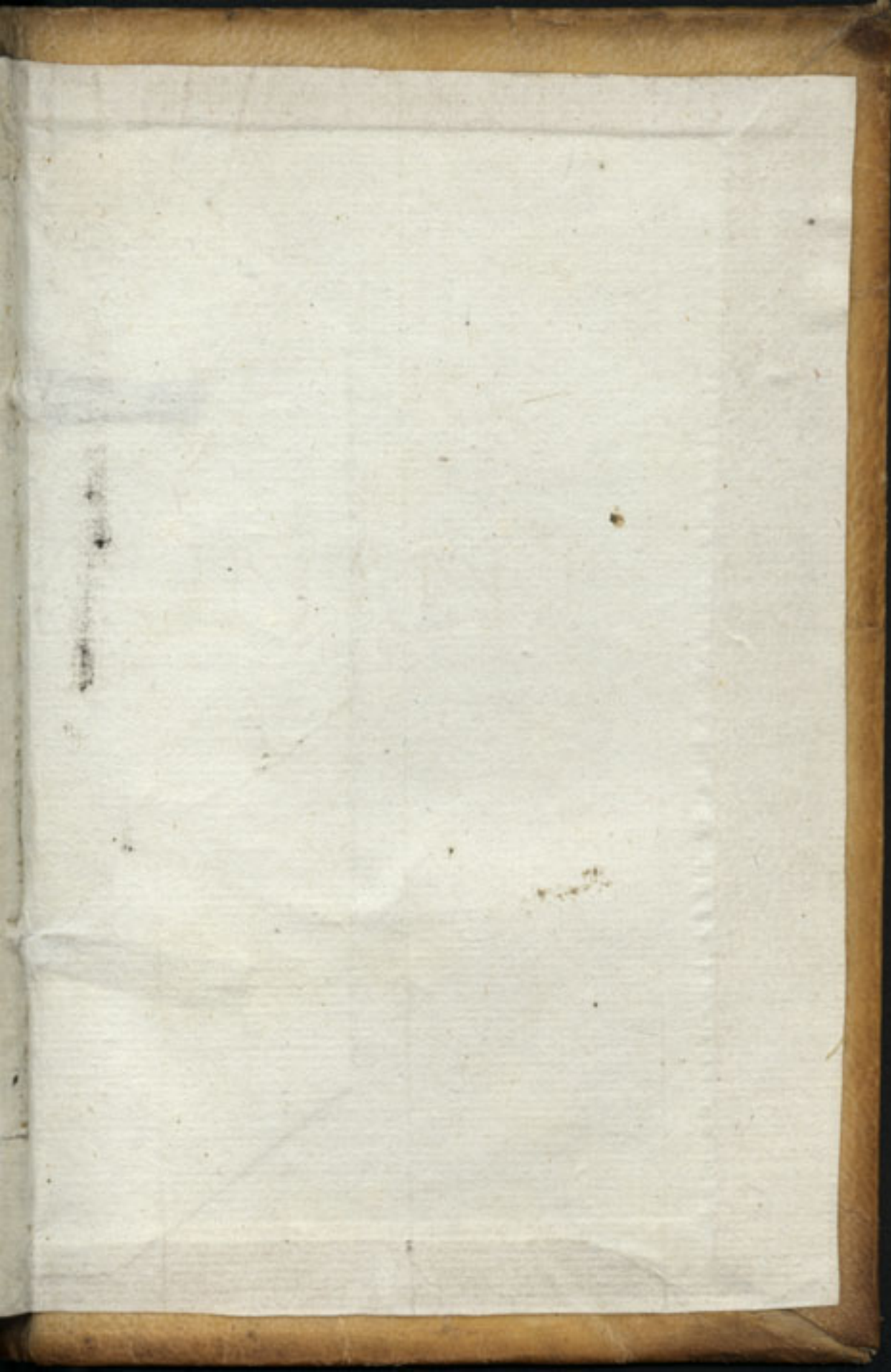
bricæ a Francisco Correa

typographo: sexto

nonas Maias.

M. D. L.







M. D. 3.